

Обону: Б.Бапытаева

Сөзү: Ш.Дүйшеев

“Кусалык”

Карегимди жашы кылып жамгырды,
Канча күттүм арасынан ай-жылдын,
Какшап жетпей калганымды билсен да,
Карааныңды бир көрүүгө зар кылыдың.

Сагындырган гүлүн көздөй бара албай,
Суу да бир күн буулат экен ага албай.
Санаа менен таң аттырып келатам,
Сага окшогон бир да жылдыз таба албай.

Адам жоктур бул дүйнөдө сүйбөгөн,
Ашыктыктын азабына күйбөгөн.
Мейкиндеги кош чызыктай биз эми,
Кетебизби бир кездешпей дүйнөдөн.

1996-жыл, 5-апрель